

Sygn. akt IV Ka 135/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Marta Legeny-Błaszczyk (spr.)

Sędziowie SO Ireneusz Grodek

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant sekr. sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Roberta Wiznera

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku

sprawy **J. P.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 29 stycznia 2015 roku sygn. akt VII K 792/14

na podstawie art.437§1 kpk, art.438 pkt 4 kpk, art.635 kpk, art.627 kpk

- **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art.67§3 kk w związku z art.39 pkt 3 kk orzeka zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii(...)w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;**
- **w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;**
- zasądza od oskarżonego J. P. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 135/15

UZASADNIENIE

J. P. został oskarżony o to, że w dniu 08.12.2014r. w m. S., ul. (...), woj. (...), umyślnie naruszył zasady w ruchu drogowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I próba – 0,35 mg/l o godz. 15:47, II próba – 0,18 mg/l o godz. 16:03, III próba 0,23 mg/l o godz. 16:16 i IV próba – 0,22 mg/l o godz. 16:18 alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym m-ki S. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 29 stycznia 2015 roku w sprawie VII K 792/14:

- na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego J. P. warunkowo umorzył na okres próby 1 roku,
- na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 300 złotych tytułem świadczenia pieniężnego,
- zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie oraz kwotę 60 złotych tytułem opłaty.

Wyrok ten zaskarżył Prokurator Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w całości na niekorzyść oskarżonego.

Apelacja prokuratora wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 1 i 4 kpk i zarzuciła:

- obrazę prawa materialnego tj. art. 115 § 2 kk poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i pominięcie przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu niektórych okoliczności wskazanych w treści tego przepisu, podczas gdy prawidłowe jego zastosowanie winno skutkować oceną całościową uwzględniającą wszystkie okoliczności wskazane w tym przepisie i nie może stanowić sumy czy pochodnej ocen cząstkowych takiej czy innej „ujemności” tkwiącej w poszczególnych tych okolicznościach,
- niesłuszne niezastosowanie przez Sąd I instancji wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, gdy uwzględniając okoliczności obciążające oskarżonego, w szczególności znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu wyrażający się umyślnością w formie zamiaru bezpośredniego i wagą naruszonych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, zastosowanie wobec oskarżonego jedynie środka probacyjnego bez orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie stanowi dla sprawcy praktycznie żadnej dolegliwości, a tym samym nie spełnia celów prewencyjnych.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna w takim stopniu, że na skutek jej wniesienia powstały podstawy do zmiany zaskarżonego wyroku.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że nie ma racji skarżący podnosząc w apelacji, że sąd rejonowy dopuścił się obrazy przepisu prawa materialnego tj. art. 115 § 2 kk poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie a w konsekwencji niezasadne zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Zgodnie z art. 66 § 1 i § 2 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne w przypadku przestępstwa zagrożonego karą nieprzekraczającą 3 lat pozbawienia wolności, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości a postawa sprawcy nie karanego wcześniej za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Sąd rejonowy prawidłowo ustalił, że w sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki uzasadniające zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania. Występowanie wszystkich tych przesłanek należy ocenił i uzasadnił. W szczególności, wbrew twierdzeniom apelującego, prawidłowo został oceniony stopień społecznej szkodliwości zarzuconego oskarżonemu czynu.

Przechodząc do analizy poszczególnych przesłanek określonych w art. 66 § 1 i § 2 kk stwierdzić należy, że nie budzi wątpliwości, iż spełniona została przesłanka formalna określona w art. 66 § 2 kk. Zarzucane oskarżonemu przestępstwo z art. 178a § 1 kk zagrożone jest bowiem karą pozbawienia wolności do lat 2.

Nie budzą również wątpliwości okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu. J. P. przyznał się bowiem do jego popełnienia, złożył wyjaśnienia, które korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności w postaci protokołu badania stanu nietrzeźwości.

Za warunkowym umorzeniem postępowania przemawiają też właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz jego dotychczasowy sposób życia. J. P. ma 39 lat, ustabilizowaną sytuację życiową i rodzinną - jest żonaty, ma dziecko w wieku 4 lat. Posiada stałe zatrudnienie w charakterze kierowcy na złomowisku. Jego wynagrodzenie wynosi 1800 zł miesięcznie. Prowadzi też gospodarstwo rolne o powierzchni 5 ha. Nigdy wcześniej nie wchodził w konflikt z prawem, nie był karany. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę i żal z powodu jego popełnienia.

Wbrew zarzutom podniesionym w apelacji podzielić również należy dokonaną ocenę stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu, jak i stopnia jego winy. W odniesieniu do wywodów apelacji podnieść należy, że określenie "nie jest znaczny" w odniesieniu do stopnia społecznej szkodliwości nie ma tego samego znaczenia, co termin "nieznaczny" i obejmuje swoim zakresem także wypadki o "średnim" stopniu społecznej szkodliwości. Te same uwagi odnieść należy do przesłanki stopnia winy, który również nie może być znaczny. Warunek braku znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu musi zatem wystąpić kumulatywnie z brakiem znacznego stopnia winy. Stopień intoksykacji alkoholem oskarżonego na poziomie 0,18 mg/l - 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kształtujący się na granicy normy ustawowej - 0,25 mg/l oraz okoliczność, że oskarżony poruszał się na krótkim odcinku drogi, tylko w obrębie miejscowości, w której zamieszkuje pozwala na uznanie, że zarówno stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu jest „średni” a zatem mieści się w zakresie pojęcia „nie jest znaczny”.

Okoliczności te w pełni uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania oskarżony J. P. będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Reasumując stwierdzić należy, że wbrew twierdzeniom podniesionym w apelacji, w rozpoznawanej sprawie spełnione zostały wszystkie przesłanki określonego w art. 66 § 1 i 2 kk warunkowego umorzenia postępowania, a przepis art. 115 § 2 został prawidłowo zastosowany.

Żadnych zastrzeżeń nie budzi również określony przez sąd rejonowy 1 – roczny okres próby, na który warunkowo umorzono postępowanie. Okres ten będzie właściwie służył oddziaływaniu wychowawczemu na sprawcę przestępstwa oraz pozwoli na weryfikację postawionej prognozy kryminologicznej.

Sąd Okręgowy uznał jednakże, że dla prawidłowego wypełnienia funkcji okresu próby niezbędnym jest orzeczenie, na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk, w stosunku do oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kategorii (...) w strefie ruchu lądowego. Zakaz ten będzie pełnił w stosunku do oskarżonego zarówno funkcję wychowawczą wyrażającą się w oddziaływaniu na sprawcę w kierunku stabilizacji właściwej postawy wobec wartości i dóbr chronionych prawem, jak również będzie miał charakter weryfikacyjny. Stosunek oskarżonego do nałożonego na niego zakazu pozwoli ocenić, czy przyjęta jako podstawa orzeczenia prognoza kryminologiczna była trafna. Uznano, że dla wypełnienia tych funkcji wystarczający będzie 1- roczny okres orzeczonego zakazu. Ograniczając zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych do zakazu kierowania pojazdami kategorii (...), Sąd Okręgowy miał na względzie, że oskarżony jest zatrudniony w charakterze zawodowego kierowcy i prowadzi gospodarstwo rolne, w konsekwencji pozbawienie go uprawnień do kierowania wszelkimi pojazdami spowodowałoby utratę zatrudnienia i znacznie ograniczyło możliwości zarobkowania.

Z powyższych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania odwoławczego stanowiły przepisy wskazane w części dyspozytywnej wyroku.